

digste. Derved vil man stille Bevillingshaverne mest lige. Det, som der skal gives Afgift for, er en Særret, og denne Særrets Værdi udmaales bedst ved Antallet af Billetter, vedkommende kan sælge, og ikke ved Antallet af Forestillinger, der gives.

Men det er ikke alene af den Grund, at denne Maade at beregne Afgiften paa forekommer mig mere retfærdig, den forekommer mig ogsaa at have andre Fortrin. Jeg skal nævne nogle af dem. For det første forekommer det mig, at en Bevillingshaver, altsaa den, der skal drive Teater, bliver langt friere stillet i sine Dispositioner, naar han ved, at saa og saa mange Billetter har han Ret til at sælge, saa mange har han ønsket og opnaaet Bevilling til at sælge. Indenfor disse Rammer maa han udnytte Teatret paa den efter hans Opfattelse bedste Maade. Han behøver ikke at tage Hensyn til, om han giver lidt flere eller færre Forestillinger, det, det kommer an paa, er, at han ikke overskrider den Grænse, der nu er sat ifølge den Bevilling, han har. Jeg kan heller ikke se rettere, end at der er den Fordel ved den af mig foreslaaede Maade at beregne Afgiften paa, at i Opgangstider — altsaa Opgangstider teatermæssig set —, hvor der er stærk Tilstrømning til de forskellige Forestillinger, vil Afgiften ganske automatisk gaa op. I Nedgangstider, hvor Besøget gaar ned, men hvor han maaske skal give det samme Antal Forestillinger, vil Bevillingsafgiften ifølge Udvalgets Forslag ikke gaa ned. Afgiften vil altsaa ikke i Opgangs- og Nedgangstider komme til at staa i Forhold til Værdien af Bevillingen, naar Afgiften beregnes paa Grundlag af Forestillingernes Antal, medens dette vil ske, naar den beregnes paa Grundlag af Ret til at sælge et vist Antal Billetter. Endelig vil jeg nævne den tredje og sidste Fordel. Det er saadan i Teaterverdenen — det har jeg ladet mig fortælle, og jeg synes, det er rimeligt —, at der er nogle Forestillinger, som intet Overskud giver, medens der paa andre Forestillinger er Fortjeneste. Ude paa Landet kan der være Fortjeneste paa Markedsdage og Fridage, men andre Dage giver de paagældende Biografteaterejere kun Forestilling, fordi de vil benytte deres Personale og deres Billeder, i og for sig ikke, fordi disse Forestillinger giver Fortjeneste. Det er givet, at hvis saadanne Forestillinger skal regnes lige med dem, som giver Indtægt, kan der

være en Fare for, at de paagældende Biografteaterejere vil stryge dem. Derved vil der for det første være den Ulempe — om jeg maa bruge det Udtryk —, at de Folk, som vilde overvære dem, vilde miste den Nydelse eller Opbyggelse, hvad jeg skal kalde det — det bedømmes jo forskelligt. Men dernæst er der en anden Skavank derved, og den er det maaske lettere at faa Ørenlyd for i dette høje Ting, og det er, at Statskassen vil miste sin Forlystelsesskat af disse Forestillinger. Det samme kan jo være Tilfældet i Byerne. Ogsaa der kan man tænke sig, at de kan have een Forestilling om Dagen, hvor Udgifter og Indtægter gik lige op. Jeg har hørt en Biografteatermand sige, at af to Forestillinger var der egentlig ingen Fortjeneste paa den ene, det var ved den anden, de skulde have deres Fortjeneste. Hvis vi gaar hen og siger: Jo flere Forestillinger, I giver, des større Afgift skal I betale, kan vi maaske frygte for, at de stryger det paagældende Merantal af Forestillinger til Skade for Forlystelsesskatten og Statskassens Indtægter.

Det er af disse Grunde, at jeg i Udvalget har stillet mit Forslag og har meget vanskeligt ved at gaa med til den Afgiftsberegning, som Flertallet har stillet Forslag om, og som jo egentlig nu staaer som Udvalgets Forslag. Naar jeg ikke har fastholdt mit Forslag, er det, fordi det ikke har fundet Tilslutning i Udvalget. Naar jeg til Trods derfor alligevel vil stemme for Lovforslaget, er det, fordi jeg dog maa indrømme, at det i sin Helhed betyder et Fremskridt fra de Forhold, der nu er til Stede med Hensyn til Ordningen af Biografteatervæsenet.

H. O. Hansen: Naar Lovgivningsmagten ikke vil give Bevillingerne fri, vil jeg i Modsætning til den sædvanlige sidste Taler paaskønne det Arbejde, der er gjort indenfor Udvalget. Jeg vil ogsaa paaskønne, at man indenfor Udvalget har lyttet til de Røster, der er frenkomet fra Medlemmer, som interesserer sig for denne Sag, og som ikke har siddet i Udvalget, og at man er gledet over til et andet Grundlag for Beregningen af Afgiften af Biografteaterbevillinger, idet den foreslaas beregnet i Forhold til Højden af Biletpriserne og Forestillingernes Antal, noget, som sædvanlige Medlemmer vil vide, jeg og mit Parti netop har ønsket. Jeg vil derfor takke Udvalget, fordi det har optaget dette, og selv om der kan rettes Indven-